Τὸ κήρυγμα τῆς Δευτέρας

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

Τοῦ ἱεροκήρυκος κ. Αθ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

1. Δύο εἶναι οἱ λόγοι, διὰ τοὺς ὁποίους κατὰ τὴν χθεσινὴν πρὸ τῆς Κυριακὴν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τὴν Κυριακὴν τῆς Ὀρθοδοξίας, ἀναγιγνώσκεται εἰς τὴν Ἐκκλησίαν μας τὸ Εὐαγγέλιον πού ἠκούσαμεν. Ὁ ἕνας εἶναι τὸ ἔργον τῆς ἱεραποστολῆς πού ἔκαμεν ὁ Φίλιππος πρὸς τὸν Ναθαναήλ. Ὁ ἄλλος ἡ περιγραφή τῆς θερμῆς ὁμολογίας τῆς ὀρθῆς πίστεως, τὴν ὁποίαν ἔκαμεν ὁ ἀγαθὸς Ἰσραηλίτης, ὁ Ναθαναήλ. Καί πράγματι αὐτὰ τά δύο μέσα ἐστάθη σαν ἀνέκαθεν τὰ ἀήττητα ὅπλα τοῦ θριάμβου τῆς Ἐκκλησίας ἡ Ὀρθοδοξία καί ἡ Ἱεραποστολή ἡ ὁμολογία τῆς ὀρθῆς Πίστεως ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς πού ἵδρυσε τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν εἶναι ὁ μονογενής Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καί Πατρός. Καί ἡ ἐπίμονος καί ἔντονος προσπάθεια νὰ διαφωτισθοῦν εἰς τὸ μέγα καὶ κύριον τοῦτο τῆς σωτηρίας μας δόγμα καί οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι οἱ συνάνθρωποί μας, ἀδελφοί, φίλοι καί γνωστοί μας, ὥστε νὰ πιστεύουν καί αὐτοί, καί διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ εὕρουν τὴν λύτρωσιν καί σωτηρίαν των. Αὐτὰ τά δύο ἔδωκαν τούς πρώτους Ἀποστόλους εἰς τὴν Ἐκκλησίαν.

2. Κακὸν ὄνομα εἶχε Ναζαρέτ διὰ τὴν κακίαν τῶν κατοίκων της. Καί ἦσαν πράγματι ἄπιστοι καί ἁμαρτωλοί. Πραγματικὰ θεοσεβής καί ἐνάρετος ἄνθρωπος δέν ἔβγαινε ἀπὸ τὴν Ναζαρινὴν πατρίδα. Ἔτσι ἐπεκράτησε σὰν παροιμία νὰ λέγεται «ἐκ Ναζαρέτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι;». Ἀλλὰ νὰ πού ἀπὸ τὴν Ναζαρέτ ἐβγῆκεν ὄχι ἁπλῶς ἕνας καλὸς ἢ ἕνας ἅγιος, ἀλλὰ ὁ κάλλιστος πάντων, ὁ μοναδικὸς ἅγιος, ὁ ΑΓΙΟΣ, ὁ Ἅγιος τῶν ἁγίων, ὁ Ἀναμάρτητος Υἱὸς τῆς Παρθένου, ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς Καί ἔζησε μέ τούς Ναζαρηνούς ὁ Χριστὸς τριάντα ὅλα χρόνια. Ἔζησεν ἀπὸ παιδί μέσα εἰς τὰ μολυσμένα ἁμαρτωλὰ χνότα τῶν κακῶν καί μέσα εἰς τὰ κακὰ καί ὁλέθρια παραδείγματά των. Καί δέν ἐπῆρε τίποτε τὸ κακόν. Οὔτε ἐμολύνθη, οὔτε κἂν ἐθίγη ἀπὸ τὴν προκλητικὴν ἁμαρτωλότητά των. Πράγμα καί τοῦτο πού διδάσκει καί λέγει: Καί μεταξύ τῶν πονηρῶν νὰ εὑρεθῆ ὁ ἀπονήρευτος ἄν δέν θέλη, δέν πονηρεύεται.

3. Οὔτε μέ λογικὰ οὔτε μέ ἄλλα, ἐπιστημονικὰ σᾶν νὰ ποῦμε, ἐπχειρήματα ζητεῖ νὰ πείση τὸν Ναθαναήλ ὁ πιστὸς καί καλὸς Φίλιππος. Προβάλλει μόνον τὴν προσωπικήν του πεῖραν. «Ἔρχου καί ἴδε», εἶπεν εἰς τὸν ταλαντευόμενον καί ἀμφιβάλλοντα εἰς τὰ λεγόμενά του περί τοῦ Ἰησοῦ φίλου του. Ἔλα νὰ δῆς. Ἔλα νὰ δῆς καί θὰ πεισθῆς. Σᾶν νὰ τοῦ ἔλεγε. Ἀμφιβάλλεις, ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ προσδοκώμενος Μεσσίας καί Λυτρωτής; Ἔλα ἀπὸ κοντὰ νὰ τὸν ἰδῆς προσωπικῶς νὰ τὸν γνωρίσης νὰ τὸν συναναστραφῆς νὰ ἐπικοινωνήσης μαζῆ του νὰ τὸν ἀκούσης νὰ ἀντικρύσης τὸ ἀπαστράπτον μεγαλεῖον του. Ἔλα νὰ πειραματισθῆς καί νὰ πεισθῆς. Ἀμέσως θὰ ἐλκυσθῆς ἀπὸ τὴν χάριν καί τὴν ἁγιότητά του. Καί θὰ μείνης κοντὰ του. Χωρὶς δευτέραν σκέψιν καί γνώμην θὰ γίνης πιστὸς μαθητής καί γνήσιος ἀκόλουθός Του.

4. «Ἀγαθὸν Ἰσραηλίτην, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι» ὠνόμασε τὸν Ναθαναήλ ὁ Χριστός, ὅταν τὸν εἶδε νὰ ἔρχεται πρὸς αὐτόν. Καί ὁ ἀγαθὸς ἀνεπιφυλάκτως ἔσπευσε νὰ ὁμολογήση τὸν Χριστόν. «Ραββί ἀνεφώνησεν ἀμέσως ὁ Ναθαναήλ, σύ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σύ εἶ ὁ βασιλεύς τοῦ Ἰσραήλ». Ὁ ἀγαθὸς τὸ εἶπεν αὐτό, ὄχι ὁ πονηρός. Ὁ ἀγαθὸς ἔκαμε τὴν θερμὴν τὴν ἁγίαν ὁμολογίαν. Καὶ τί θὰ ἦ τοῦτο; Θὰ ἦ πῶς ἀγαθός, ἄδολος καί εἰλικρινής πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ κάμη τοιαύτην ὁμολογίαν. Πῶς μόνον ἕνας ἄκακος καί ἀπονήρευτος ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ δεχθῆ τὸ φῶς τῆς Πίστεως καί νὰ προβῆ εἰς ἔνθεον ὁμολογίαν. Λοιπὸν, ἀγαθότης καί καθαρότης ψυχῆς καί μετάνοια εἰλικρινής καί ταπεινωσις ἀληθής ἀνοίγουν ὥτα καί ψυχὴν διὰ νὰ εἰσέρχεται ἐλεύθερον τὸ φῶς νὰ εἰσδύη εἰς αὐτὴν καί νὰ τὴν φωτίζη. Ἀγαθοί καθαροί καί τίμιοι νὰ φροντίζωμεν νὰ εἴμεθα πάντοτε, διὰ νὰ εἴμεθα καί νὰ μένωμεν πιστοί εἰς τὸν Χριστὸν καί ἀφωσιωμένοι.

ΑΘΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΑΥΞΗΣΕΙΣ 12—17% ζητοῦν οἱ ἐργαζόμενοι εἰς τὰς γεωργικὰς Ἑνώσεις. Ὑπέβαλον ὑπόμνημα εἰς τὸν ὑπουργὸν Ἐργασίας.

Κοινωνικά

Ὁ κ. ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ παιδίατρος, δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ ἰατρεῖον του ὁδὸς Γεροκωστοπούλου 52, τηλ. 24 — 39.

Ὁ ἰατρὸς κ. ΚΩΝ. ΧΑΤΖΗΣ Μαιευτὴρ — Γυναικολόγος, μετεφέρθη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου 46 καινουργὲς ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ, ὅπου καὶ δέχεται. Τηλέφωνα: 51 —41, 26—90 καὶ 54—84.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ ἰατρὸς εἰδικὸς παθολόγος μετέφερεν τὸ ἰατρεῖον του Βασιλείου Ρούφου 90 πλησίον Ἁγίων Ἀναργύρων, τηλ. 68—92.

Ὁ ἰατρὸς κ. ΑΛ. ΜΑΡΑΣΛΗΣ Μαιευτὴρ — Γυναικολόγος μετεφέρθη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου 46 καινουργὲς ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ, ὅπου καὶ δέχεται. Τηλέφωνα: 51 —41, 26 —90 καὶ 54—84.

Ὁ ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, εἰδικὸς παθολόγος, ἀπογωρήσας τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀριθ. 80 ἰατρεῖον του (ἔναντι ἱεροῦ ναοῦ Ἁγ. Νικολάου), τηλ. 21—81.

Ὁ ἰατρός κ. ΕΥΑΓΓ. ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗΣ, Μαιευτὴρ — Γυναικολόγος, μετεφέρθη εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου 46 καινουργὲς ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΠΑΤΡΩΝ, ὅπου καὶ δέχεται. Τηλέφωνα 51 — 41, 26—90 καὶ 54 — 84.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργὸς ὀδοντίατρος, τ. ASSISTENT τῆς ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ Γερμανίας. ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟ ΜΑΤΟΣ. Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου, ὁδὸς Γούναρη — Κανακάρη, 1ος ὄροφος. ΕΙΣΟΔΟΣ ἐκ τῆς ΣΤΟΑΣ, τηλ 49—22, οἰκίας 49—23.

Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, Χειρουργοῦ — Ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καὶ χειρουργεῖ καθ' ἑκάστην. Ὁδὸς Ἑρμοῦ 55, τηλέφ. 36—32.

Ὀφθαλμολογικὴ κλινικὴ ΠΑΥΛΟΥ ΟΔ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, χειρουργοῦ ὀφθαλμιάτρου, Κανακάρη 160 καὶ Παντανάσσης, τηλ. 63-69, Πάτραι.

Ὁ ἰατρός κ. ΣΠΥΡ. ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ, εἰδικὸς Ὠτορινολαρυγγολόγος, ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξιδίου του, ἐπανέλαβε τὴν ἐργασίαν του.

ΔΙΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ ΙΑΤΡΟΣ, Μαιζῶνος 106, δέχεται 8—12 καὶ 5—8.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ, Χειρουργικὴ καὶ Τραυματιολογικὴ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Χ. ΣΟΛΩΜΟΥ, Βότση 35 (ἔναντι Τμήματος Μεταγωγῶν).

Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ οἰκοθητικὸς τῆς Σχολῆς ΛΟΥΜΟΣΚΥ ΦΟΥΛΑΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ σᾶς παρέχει δωρεὰν συμβουλὰς καθ' ἑκάστην εἰς τὸ κατάστημα καλλυντικῶν Κορίνου 2486 ἔναντι Σίγγερ.

VOLVO
DODGE BEDFORD

ΦΟΡΤΗΓΑ ΠΑΝΤΩΣ ΤΥΠΟΥ, ΥΨΗΛΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ, ΑΝΑΤΡΕΠΟΜΕΝΑ ΤΑΞΙΔΙΑΡΙΚΑ. ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΕΡΑΣΤΙΑΣ ΕΥΚΟΛΙΑΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΜΕΤΑ Ἢ ΑΝΕΥ ΑΔΕΙΩΝ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΧΡΗΣΕΩΣ

ΦΟΛΕΤΑ
Ρήγα Φεραίου 65
Τηλ. 55—47
ΠΑΤΡΑΙ

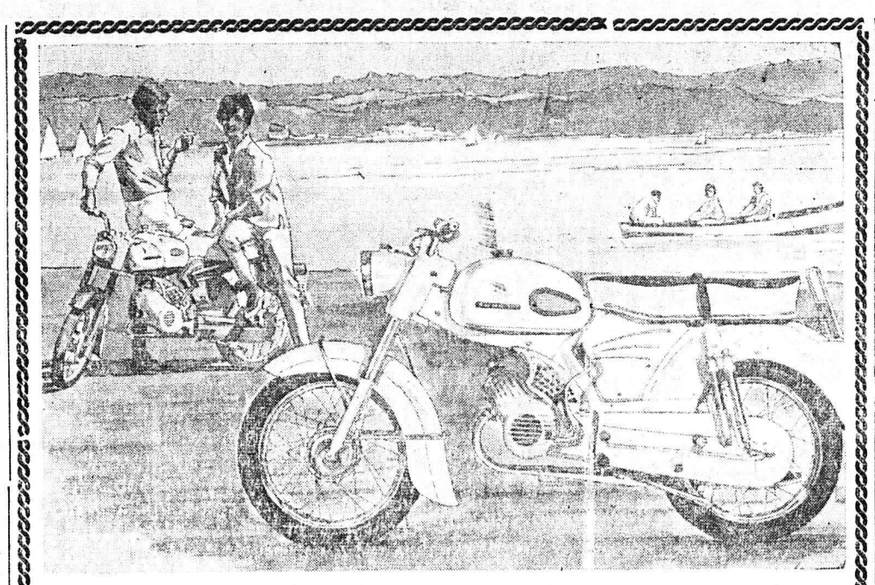

ΧΑΡΗΤΕ ΤΗΝ ΑΝΟΙΞΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ — ΖΗΣΕΤΕ ΣΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ, ΣΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ, ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ ΚΑΙ ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΣΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΑΣ ΤΑ ΜΟΤΟΠΟΔΗΛΑΤΑ JUNDAPP ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΤΗ ΔΥΝΑΜΗ ΜΑΜΟΥΘ. Πλουσία συλλογὴ γνησίων ἀνταλλακτικῶν μὲ ἔκπτωσιν 30%.

Ἀν)πος Α. Ἀθανασάτος Ἁγ. Ἀνδρέου 6 τηλ. 45-20

Πῶς διαγράφεται τὸ μέλλον τοῦ ΟΤΕ

ΑΙ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἐμπεριστατωμένη διάλεξις τοῦ κ. ΔΙΟΝ. ΜΑΝΕΣΗ

Ὅπως εἶναι γνωστὸν οἱ συνδρομητὲς τοῦ τηλεφώνου ἔχουν τὴν εὐχέρεια νὰ ἀναγγέλλουν τηλεφωνικῶς τὰ τηλεγραφήματα ποὺ θέλουν νὰ μεταβιβασθοῦν.

Εἶναι μιὰ σοβαρὴ διευκόλυνσι ποὺ παρέχεται στὴν πελατεία, γιατὶ μὲ τὸν τρόπο αὐτό, οἱ ἀποστολεῖς ἀποφεύγουν τὴν κόπωσι τῆς μεταβάσεως καὶ ἐπιστροφῆς στὰ τηλεφωνικὰ κέντρα, ἰδίως προκειμένου περὶ μεγάλων πόλεων καὶ ἔχουν τὴ δυνατότητα ἀπὸ τὸ σπίτι τους ἢ ἀπὸ τὸ γραφεῖο τους, οἱανδήποτεὥρα καὶ μὲ οἱεσδήποτε καιρικὲς συνθῆκες νὰ ἀναγγέλλουν στὴν ἁρμοδία ὑπηρεσία τὰ τηλεγραφήματά των.

Ἔτσι, ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ ἐπιτρέπει στὸν πελάτη νὰ κερδίζη χρόνο, ὁ ὁποῖος ἀποβαίνει τελικὰ σὲ ὄφελος τῆς ἐργασίας του καὶ τῆς ταχυτέρας μεταβιβάσεως καὶ ἐπιδόσεως τῶν τηλεγραφημάτων.

Καὶ δὼ στὴν Πάτρα θὰ ἀρχίση προσεχῶς νὰ λειτουργῆ κέντρον τηλεφωνουμένων τηλεγραφημάτων.

ε) Ὑπηρεσία ταχ)κῶν πληροφοριῶν: Παρέχει στοὺς συνδρομητὰς ὠφέλιμες πληροφορίες ποὺ ἀφοροῦν τιμολόγια, διαβιβάσεις, εἰδικοὺς ὅρους καταθέσεως καὶ ἀποστολῆς ταχ)κῶν ἀντικειμένων κ. λ. π.

στ) Ὑπηρεσία ταμειακῶν καὶ τηλεφωνικῶν πληροφοριῶν.

ζ) Ὑπηρεσία οἰκονομικῶν πληροφοριῶν, ἡ ὁποία παρέχει πληροφορίες σχετικὲς μὲ τὶς διάφορες ἀξίες τοῦ Χρηματιστηρίου.

η) Ὑπηρεσία μετεωρολογικῶν πληροφοριῶν. Καὶ

θ) Ὑπηρεσία καταστάσεως τῶν ὁδῶν.

Ἡ Ὑπηρεσία αὐτὴ μεταδίδει ἕνα δελτίο πληροφοριῶν ἐπὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ὁδικοῦ δικτύου ἑκάστης χώρας.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπ' αὐτὲς λειτουργοῦν καὶ ἄλλες πρόσθετες ὑπηρεσίες, δευτερευούσης τρόπον τινὰ σημασίας, οἱ ὁποῖες, μὲ τὴ χορήγησι ἐγκύρων πληροφοριῶν καὶ ἀπαντήσεων. παρέχουν σημαντικὲς διευκολύνσεις πάνω σ' ὅλα τὰ ζητήματα τῆς τρεχούσης ζωῆς.

Οἱ ἀξιολογώτερες εἶναι οἱ ἑξῆς:

α) Ὑπηρεσία μεταδόσεως τῆς ἀκριβοῦς ὥρας.

β) Ὑπηρεσία ὁμιλουσῶν πληροφοριῶν.

Ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ μεταδίδει μία ἀνακοίνωσι τῶν γεγονότων τῆς ἡμέρας μὲ ἕνα δελτίο διαρκείας τριῶν λεπτῶν.

γ) Ὑπηρεσία ἐγερτηρίου, ἡ ὁποία ἔχει σκοπὸν νὰ καλῆ ἕνα συνδρομητὴν σὲ ὁποιαδήποτε ὥρα ἀναγγέλλεται ἐκ τῶν προτέρων.

Δὲν ἐξέχασαν ἀκόμη οἱ τηλεπικοινωνίες τὴν ἐξέλιξι δύο σημαντικῶν παραγόντων·

α) Τὴν ἀνάπτυξι τοῦ τουρισμοῦ καὶ β) τὴν αὔξησιν τῆς δι' αὐτοκινήτων συγκοινωνίας.

Γιὰ τὴν ἐξυπηρέτησί των ἔχουν ἱδρύσει σὲ πολλὲς χώρες ἕνα Ὀργανισμὸ γενικοῦ ἐνδιαφέροντος γιὰ τοὺς αὐτοκινητιστές, στοὺς ὁποίους παρέχεται ἡ δυνατότης νὰ καλέσουν σὲ βοήθεια σὲ περίπτωσι βλάβης τοῦ αὐτοκινήτου ἤ σὲ περίπτωσι ἀτυχήματος.

Ἔχει ὀργανωθῆ λοιπόν, στὰ κράσπεδα τῶν ὁδῶν ἕνα δίκτυο σταθμῶν βοηθείας, οἱ ὁποῖοι ἀναγνωρίζονται ἀπὸ μιὰ εἰδικὴ καὶ ἐμφανῆ σηματοδότησι καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπεικονίζονται σὲ εἰδικὰ ἔντυπα τὰ ὁποῖα δείχνουν τὴ χιλιομετρικὴ των θέσι στὸ χάρτη.

Οἱ σταθμοὶ αὐτοὶ παρέχουν τὴ δυνατότητα νὰ κληθῆ γιὰ παροχὴ βοηθείας εἰδικὸ συνεργεῖο ἤ σὲ περίπτωσι σωματικοῦ ἀτυχήματος ὁ πλησιέστερος σταθμὸς χωροφυλακῆς.

Τέλος σὲ μερικὲς χῶρες, λειτουργεῖ ἡ ὑπηρεσία Τελεῶν ρεστάντ ἡ ὁποία παρέχει μιὰ ἀξιόλογο διευκόλυσι, ἰδιαιτέρως στοὺς πελάτες, οἱ ὁποῖοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ βρίσκωνται συχνὰ σὲ ταξείδια. (Κατὰ τὸ Πόστ Ρεστάντ).

Ἡ ὑπηρεσία αὐτὴ παρέχει τὴν εὐχέρεια τῆς τηλεφωνικῆς μεταβιβάσεως ἀπὸ τὸν ἀποστολέα στὸν παραλήπτη, σὲ ἕνα κέντρον τὸ ὁποῖον ἔχει συμφωνηθῆ ἐκ τῶν προτέρων, μιᾶς ἀνακοινώσεως, ἡ ὁποία κρατεῖται στὸ κέντρο αὐτὸ στὴ διάθεσι τοῦ παραλήπτου.

Ὁ τελευταῖος, περιῶντας ἀπ' τὸ Κέντρο, μπορεῖ νὰ τὴν ἀποσύρη ἤ νὰ λάβη γνώσιν τηλεφωνικῶς τῆς ἀνακοινώσεως.

Γενικὰ οἱ περισσότερες χῶρες, οἱ ὁποῖες εἶναι τηλεπικοινωνιακῶς προοδευμένες, χρησιμοποιοῦν πλεῖστες δυνατότητες μὲ ἀντικειμενικὸ σκοπὸ τὴ διευκόλυνσι τῶν ἀτόμων εἴτε ἀπὸ κοινωνικῆς καὶ ἐκπολιτιστικῆς πλευρᾶς εἴτε γιὰ ἐνημέρωσι καὶ γιὰ ἀνάπτυξι τῶν ἐργασιῶν των.

8. ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΩΝ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Χάρις σ' ὅλες αὐτὲς τὶς πολυσχιδεῖς καὶ σημαντικὲς ἐξυπηρετήσεις ποὺ παρέχουν οἱ τηλεπικοινωνίες, σ' ὅλες τὶς ἐκδηλώσεις τῆς ζωῆς τοῦ ἀτόμου ἔλαβαν, ἰδιαίτερα κατὰ τὴ μεταπολεμικὴ περίοδο καὶ συγκεκριμένα ἀπὸ τοῦ ἔτους 1950, μιὰ τεραστία ἐξέλιξι, πρὸ πάντων στὸν κλάδο τῆς τηλεφωνίας.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1876, κατὰ τὸ ὁποῖον ἐφευρέθη τὸ τηλέφωνο, μέχρι τοῦ ἔτους 1950, ἤτοι μέσα σὲ χρονικὸ διάστημα 74 χρόνον, λειτουργοῦσαν ἀνὰ τὴν ὑδρόγειο 70.700.000 τηλέφωνα.

Τὴν ἑπόμενη δεκαετία, δηλαδὴ κατὰ τὰ χρονικὸ διάστημα 1950—1960, τὰ λειτουργοῦντα τηλέφωνα αὐξήθησαν σὲ 133.600.000 ἤτοι κατὰ ποσοστὸ 74, 8%.

Πιὸ κάτω δίδεται μιὰ εἰκόνα ἀπὸ τὴν ὁποία φαίνεται ἡ τεραστία ἐξέλιξις τοῦ τηλεφώνου κατὰ τὴ δεκαετία 1950—1960.

Βόρειος	Ἀμερική	77%
Κεντρικὴ	»	92%
Νότιος	»	89%
Εὐρώπη		100%
Ὠκεανία		100%
Ἀσία		237%
Ἀφρικὴ		137%

Ἐδῶ δὲν θὰ ἦσαν ἄσκοπο, σὰν μιὰ εὐχάριστη παρένθεσι νὰ σημειώσουμε καὶ τὴν τεραστία ἐξέλιξι, τὴν ὁποία ἐσημείωσε, ὁ ΟΤΕ στὴ χώρα μας καὶ ἡ ὁποία ἐξέλιξις ὀφείλεται στὴ χρηστὴ καὶ ἠθικὴ διοίκησί του, στοὺς ὀρθοὺς προγραμματισμοὺς καὶ στὶς σωστὲς κατευθύνσεις τῶν ἀνωτάτων καὶ ἀνωτέρων στελεχῶν καθὼς καὶ στὸ ζῆλο ὁλοκλήρου τοῦ προσωπικοῦ.

ΔΙΟΝ. ΜΑΝΕΣΗΣ

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ.

ΔΟΓΜΑΤΙΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑΙ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΚΑΙ ΔΥΤΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Μελέτη ΟΥΡΑΝΙΑΣ ΓΕΡ. ΛΑΜΠΑΤΟΥ

Εἶναι πολὺ στενὰ τὰ ὅρια τῆς φιλόξενης αὐτῆς στήλης καὶ γι' αὐτὸ δὲν μποροῦμε πολλὰ πράγματα νὰ ποῦμε γιὰ τὶς δογματικὲς διαφορὲς μεταξὺ Ἀνατολικῆς καὶ Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνα ποὺ τυχὸν ἀναφέρουμε δὲν μποροῦμε νὰ τὰ ἀναπτύξουμε κατὰ πλάτος, γι' αὐτὸ μὲ μεγάλη συντομία θὰ σημειώσω ὅτι δὲν εἶναι μόνον ἡ διαφορὰ στὴ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ ἡ Ἱεροκρατικὴ καπήλευσις τῆς ἐκκλησίας καὶ τὸ FILIOQUE ὅπως ἐλέγαμε στὰ προηγούμενα. Ἑπόμενον εἶναι ὅταν ὁ Χριστιανός, ὀρθώση φαρισαϊκὰ τὸ ἀνάστημά του, καὶ μὲ ἔπαρσι καὶ ἐωσφορικὸ ἐγωϊσμὸ θελήση νὰ ἀναμετρήση τὸ μικρό τουἀνάστημα ἐμπρὸς εἰς τὸν Γίγαντα τῶν αἰώνων τοῦ ὁποίου «οἱ πόδες ἐγγίζουν εἰς τὴν γῆν ἡ δὲ κεφαλὴ ὑπερβαίνει τὸν οὐρανόν» (ὅπως ἔλεγε σὲ ἕνα του κήρυγμα ὁ καθηγητὴς Τρεμπέλας) ἢ ὅταν θελήση νὰ ἐναντιωθῆ στὶς ἀλήθειες ποὺ ὁ «Γίγαντας τῶν αἰώνων» ἐκήρυξε καὶ οἱ Ἀπόστολοι μετέδωσαν καὶ ἡ ἐκκλησία παρέλαβε, ἐπόμενον λέμε εἶναι νὰ χάση τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ. Καὶ τότε; Χρειάζεται καὶ ἐρώτημα; Ἀπὸ σκόνταμμα σὲ σκόνταμμα καὶ ἀπὸ κατρακύλισμα σέ κατρακύλισμα θὰ πηγαίνη. Ἂς μὴ μᾶς φαίνεται λοιπὸν παράξενο ὅτι ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἀποσκιρτήσασα ἐγωϊστικὰ ἀπὸ τὴν Ἀρχαία Ἐκκλησία καὶ τὴν Ἱερὰν Παράδοσι μὴ σεβασθεῖσα, ἐκαινοτόμησε σὲ πλεῖστα ὅσα ζητήματα θρησκευτικά. Μὲ λίγα λόγια θὰ πρέπει νὰ ἀναφέρω ὅτι ἐπραγματοποιήθηκαν τὰ λόγια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ποὺ εἶπε σὲ μία συγκέντρωσι ἐπισκόπων στὴ Μίλητο: «Καὶ ἐξ ὑμῶν ἀναστήσονται ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα τοῦ ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν» δηλαδὴ «Καὶ ἀπὸ σᾶς τοὺς ἰδίους θὰ ἀναφανοῦν ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι θὰ διδάσκουν διδασκαλίας, αἱ ὁποῖαι θὰ διαστρέφουν τὴν ἀλήθειαν διὰ νὰ ἀποσποῦν τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τὸν εὐθὺν δρόμον τῆς ἀλήθειας καὶ νὰ τοὺς παρασύρουν ἀπὸ πίσω των ὡς ὁποδοῦς καὶ ἀκολούθους των» (Π. Τρεμπέλα: Ἡ Καινὴ Διαθήκη μετὰ συντόμου ἑρμηνείας σελ. 759. Τί νὰ πρωτοαναφέρη κανείς; Τὸ μυστήριο τοῦ βαπτίσματος, δηλαδὴ τὸ μυστήριο ποὺ χωρίς αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι κανεὶς Χριστιανὸς γιατί ὁ ἴδιος ὁ Κύριος εἶπε «ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται» (Μαρκ. Στ' 16), ὅλοι μας ξέρουμε πῶς γίνεται στὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησία μας. Καὶ γίνεται ὅπως ἀκριβῶς ἐγίνετο καὶ εἰς τοὺς Ἀποστολικοὺς χρόνους, καὶ ὅπως ὁ ἴδιος ὁ Κύριός μας ἐβαπτίσθη εἰς τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ὑπὸ τοῦ Προδρόμου. «Καὶ βαπτισθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος», δηλαδὴ «Καὶ ὅταν ἐβαπτίσθη ὁ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ ὡς ἀναμάρτητος δὲν εἶχε τίποτε νὰ ἐξομολογηθῆ, ἀνέβη ἀμέσως ἀπὸ τὸ νερὸν τοῦ Ἰορδάνου καὶ δὲν ἔμεινε ἐπὶ πολὺ εἰς αὐτό, ὅπως οἱ ἄλλοι ποὺ κατὰ τὸ βάπτισμά των ἐξωμολογοῦντο τὰς ἁμαρτίας των» (Π. Τρεμπέλα: Ἡ Καινὴ Διαθήκη μετὰ συντόμου ἑρμηνείας σελ. 22). Ἐβαπτίσθη λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς, δηλαδὴ ΕΒΥΘΙΣΘΗ, γιατὶ τὸ ῥῆμα βαπτίζω σημαίνει βυθίζω. Καὶ αὐτὸ ἔχει τὴν πνευματικήν του σημασίαν. Γιατὶ τὸ βύθισμα αὐτὸ συμβολίζει τὸν θάνατον τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου καὶ τὴν ἀνάστασιν τοῦ νέου ἀνθρώπου.

Καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἐβαπτίζοντο εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν τόσο κατὰ τοὺς Ἀποστολικοὺς χρόνους ὅσο καὶ εἰς τοὺς κατοπινοὺς καὶ σήμερα ἀκόμη. Δὲν εἶναι ἄσκοπο ἐὰν ἀναφέρω πῶς περιγράφει ὁ Ἰταλὸς συγγραφεὺς Τζοβάννι Παπίνι, τὸ βάπτισμα τοῦ Ἱεροῦ Αὐγουστίνου, ἑνὸς ἀπὸ τοὺς πλέον δοξασμένους ἁγίους τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας (354 — 430) ὁ ὁποῖος ὕστερα ἀπὸ μιὰ θυελλώδη καὶ πολυτάραχη ζωὴ ἦλθε σὲ συναίσθησι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασι τῶν κηρυγμάτων τοῦ Ἀμβροσίου, μετεμόησε καὶ τὲλος τὴν 25ην Ἀπριλίου τοῦ 387 νύκτα τοῦ Πάσχα ἐβαπτίσθη ἀπὸ τὸν ἅγιο Ἀμβρόσιο. Ἐπὶ λέξει μεταφέρω ὅσα ὁ Τζοβάννι Παπίνι γράφει εἰς τὸ βιβλίον του «Αὐγουστῖνος»: «Τὴν μεγάλη Πέμπτη, ἀπάγγειλε τὸ «Πιστεύω» δυνατὰ σύμφωνα μὲ τὴ συνήθεια, μπροστὰ στὸ πλήρωμα τῶν πιστῶν» καὶ ἐν συνεχείᾳ περιγράφει ὁ Παπίνι πῶς τὴν νύκτα τῆς Ἀναστάσεως ἔγινε τὸ βάπτισμα τοῦ Ἱεροῦ Αὐγουστίνου:

«Ὁ Αὐγουστῖνος μαζὺ μὲ τοὺς ἄλλους γονάτισε μπροστὰ στὸν ἐπίσκοπο, μὲ τὸ μέτωπο στραμμένο στὴν Ἀνατολή καί, Τρεῖς φορὲς ὑποσχέθηκε ἐπίσημα ὑποταγὴ στοὺς θείους νόμους. Ὁ Ἀμβρόσιος φύσηξε στὸ πρόσωπό του καὶ τὸν σταύρωσε στὸ μέτωπο, στὸ στόμα στ' αὐτιὰ καί στὸ στῆθος. Ὕστερα ἀπ' αὐτὸ ἄρχισε ἡ πασχαλινὴ Παννυχίδα, διανθισμένη μέ γραφικὰ ἀναγνώσματα καί εὐχές».

«Χάραξε σχεδόν, ὅταν ὁ Αὐγουστῖνος προχώρησε μὲ τοὺς συντρόφους του στὴ δεξαμενὴ τοῦ Βαπτιστηρίου, γυμνώθηκε καί, στραμμένος ἀνατολικὰ, ἀπόταξε Τρεῖς φορὲς τὸ Σατανᾶ. Τότε ἀλείφτηκε μὲ τὸ εὐλογημένο λάδι, σὰν ὁ ἀθλητὴς ποὺ ἑτοιμάζεται γιὰ τὴν ὑπερτάτη δοκιμασία, καί ΒΥΘΙΣΤΗΚΕ τρεῖς φορὲς στ' ἁγιασμένα νερά. Ὁ Ἀμβρόσιος ρωτοῦσε: —Πιστεύεις στὸ Θεό, τὸν Πατέρα, τὸν Παντοκράτορα; Πιστεύω, ἀποκρινόταν ὁ Αὐγουστῖνος, —Πιστεύεις στὸν Κύριο Ἰησοῦ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ; Πιστεύω. — Πιστεύεις εἰς τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιο; —Πιστεύω.

«Ἔχοντας πάρει αὐτὴ τὴ τριπλῆ